

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKI TOREK.

Lastnik in izdajatelj:

Jugoslovenska delavska tiskovna družba v Chicago, Ill.

Naročnina: Za Ameriko \$1.50 za celo leto, 75c za pol leta. Za Evropo \$2 za celo leto, \$1 za pol leta.

Opisni po dogovoru. Pri spremembi imenila je poleg novega naznani tudi STARI naslov.

PROLETARIAN

Owned and published EVERY TUESDAY by South Slavic Workmen's Publishing Company Chicago, Illinois.

Glavilo Slovenske socialistične organizacije v Ameriki.

Frank Podlipiec, President; John Petrich, Secretary; Frank Janošić, Treasurer.

SUBSCRIPTION RATES: United States and Canada, \$1.50 a year, 75c for half year. Foreign countries \$2 a year, \$1 for half year.

ADVERTISING RATES on agreement.

NASLOV (ADDRESS):

"PROLETAREC"

2146 Blue Island ave. Chicago, Ill.

Delavstvo in cerkev.

(Piše M — k.)

Nedavno je protestantovski duhoven P. H. Barker v Maywoodu, Ill., pisмено vprašal petindvajset najplivnejših delavskih voditeljev širom Amerike: "Zakaj se dober del delavstva kot razred ne briga za cerkev?"

Večina teh delavskih voditeljev mu je na to vprašanje — kar je duhoven potem sam obelodanil — odgovorila sledeče:

"Resnica je, da 80 do 85 odstotkov ameriških delavcev ne obiskuje cerkve. Vsestranska izobrazba vpliva na delavca vsaj kolikor toliko, da si lahko ustvari samostojno mišljenje in sodbo. Zakoni te dežejo ne naklonjeni trstom; delavec se mora težko boriti za svoj obstanek. In delavec dobro ve, da v tem boju jim cerkev niti najmanj ne koristi. Z molitvami niti s poslušanjem nedeljskih pridig si ne morejo kupiti ne kruha niti obleke. Dalje si je moderni delavec osvojil kolikor toliko znanstva. Naučil se je, da je zemlja posledica naravnega razvoja, ki je trajal milijone let; zato ne veruje več v cerkveno doktrino, da je bil svet ustvarjen v šestih dneh, kar cerkev zahteva, da mora verjeti. Ameriška cerkev je nekristjanska, protiljudska in protiameriška. Cerkev zro kar na kapital in doli na proletarijat. Cerkev prezira delavce, zato pa delavec prezira cerkev."

Te besede delavskih voditeljev — katerih imena je omenjeni duhovnik zamolčal — kažejo jasno kot beli dan, kakšno stališče zavzema ameriška organizirano delavstvo napram cerkvi, pa naj si je ktere že barve ali sekte. In ti voditelji najbrž niso socialisti; dotični duhoven vsaj ne pove tega.

Da je večidel ameriškega delavstva — tudi nezavednega in nesocialističnega — na tem stališču se ni čuditi. Saj je vendar vzgojeno v republik, ktera je od svojega postanka prosta cerkvena gospodstva. Prepada med cerkvijo in delavstvom se je pa poglabil in razširil toliko bolj, kolikor večji je boj med delom in kapitalom. Privatna ameriška cerkev vseh sekt je zvesta dekla kapitalizma. Kapitalist ima na jedni strani policijo in vojaštvo, da pobija štrajkujoče delavce, a na drugi strani ima pa cerkev, da ubija revolucionarno mišljenje in nezadovoljnost delavcev. Zato pa Rockefeller, Carnegie in drugi milionarji podpirajo cerkve. Oni že vedo zakaj!

Da! cerkev je protiljudska; cerkev je protidelavska! Cerkev je vedno bila, in je še danes na strani zatiralec in vladajočih. Cerkev štiti in podpira vsakega monarha in despota.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Chisholm, Minn.

Sporočam, da se bodo vršile delavske slavnosti resnično od delavcev izbranega delavskega dne 1. maja. t. l. ker pade ravno nedelja na ta dan. Za ta dan se pozivlja vse delavstvo brez razlike na pre-

pričanje, da se zagotovo udeležijo skupne delavske slavnosti. Govorilo se bode v več jezikih. Slovenci, ne pozabite priti.

S. Božič.

Monongahella City.

Cenjeni urednik Proletarca!

Dovolite mi malo prostora, da opišem nekoliko tukajšnje razmere. Kar se dela tiče po premogokopih, gre bolj počasi do aprila. Potem se pa ne ve, kako bodo sklenili premogarski baroni. Delavci imajo itak za sužnje, podobne tistim revezem, kateri so se preživljali s tem, kar je padalo od bogatinskih miz. Kapitalist krade nam naše pravice in naš zaslužek. Koliko delavcev mora trpeti, da zamore jeden kapitalist dobro živeti. Da mu pa le toliko, da ne more v današnjih razmerah delavec ne živeti ne umreti.

Jaz sem tudi postal žrtev kapitala. Ne jesem mi je odrgalo nogo, oziroma zlomilo, pa nisem še danes za delo in tudi ne vem, kdaj bom.

Nedavno mi je prišel v roke neki katoliški list, kateri je modroval, da je dovolj, če dobi jeden delavec, oziroma njegova družina \$1800 za odkodnino, če mora umreti v kakih rovih. Tak list je naravnost v službi kapitala ker ga zagovarja. Pa to je bilo vedno tako. Cerkev je vedno podpirala kapitalizem če že ne z drugim, s tem, da je pridigovala, da je božja volja, da kapitalist na tem svetu odira delavce. In tako znajo mamiti delavca, da v svoji zaslepnosti zneso še tisto, kar zasluži v cerkev. Le zasledujte zdaj po praznikih, kako jih znajo dobro porabiti. Vsak praznik je za to, da se malo poskuse ljudi. Če živi sto ljudi, pa že dajo za božič po par sto, za veliko noč par sto, potem pa še ob drugih prilikah.

Delavec, kje si še. Čitaj in naročaj dobre delavske liste, kateri ti bodo odprli oči, pa boš videl v kakli temi živis. Razširjajte povsod Proletarca, ker to je v resnici dober delavski list.

Johan Julius.

Frontenac, Kas.

Dragi sodrug urednik!

Prosim, da bi uvrstili teh par vrstic v nam priljubljeni list Proletarca. Saj se od nas redkokdaj kaj bere. Poročam, da je tudi mene zadela nesreča in mi je v jami zmečkalo nogo. Zdad imam čas premišljevat in prebirati naš dobi list Proletarec. Včasih pogledam malo ven kjer se pravkar prebujata narava.

Jaz nisem imel lista Proletarec do zdaj in reči moram, da mi je žal, ker je list zelo dober za nas delavske trpine. Zelo lepo popisuje in daje navodila, kako se moramo združiti in organizovati, da bomo prišli čimprej do naših pravice.

Ampak žalostno je, da je še toliko delavcev, kateri ne vedo, kaj je v njihovo korist. Tukaj jih je precej. Nekaj jih je tudi takšnih, ki znajo zelo dobro bobnati z jezikom, ampak da bi kaj razumeli, tistega pa ni. So take vrste, ki znosijo do malega vse našemu minusu. Tako se dela z njih nora, ampak ti silijo vedno bolj vanj. Ne premisli tak delavec, koliko mora trpeti, predno zasluži par centov, potem znesa pa še te v malbo, ktera ni nikdar prazna. Rajši bi tisti denar porabil kako drugače, ali dal tistim gospodom, ki nikdar nič ne delajo, pik v roke, pa naj sami poskusijo, kako se mora trdo delati za denar.

Moje pismo ne bo gotovo nobenega vzbudilo. Je težko, če oslu bolj dopoveduješ, bolj neumen se ti zdi. Delavec, dobro se ti godi. Na jedni strani imaš delodajalca, kateri gleda, da ne zasluži nič, na drugi strani pa zopet nebeške mešetarje, kateri te še ob tisto pripravijo, kar ti ostane. Da bi pa del po neumnosti preč vrženega denarja porabil za dobre knjige in časopise, ti pa ne pade v glavo. Tudi nimaš za take koristne stvari nikdar denarja.

Delavcev je malo zavednih, ampak kolikor jih je, se držijo hrabro. Kot ribič sredi morja smo mi z našo socialistično stranko med velikimi drugimi strankami. Močne so in velike ampak ne tako, da bi nas mogle potopiti. Pač pa vidimo mi, kako se potaplja sedanje stranke in kako vzhlaja novo svobodno solnce za delavce.

Spodbujajmo rojake po vseh državah, naj si naroče najboljši

delavski list Proletarec. Podpirajmo ga, dobivajmo novih naročnikov. Kadar pa pridejo veliki prazniki, pomagajmo tudi mi malo za naše trdnjave, to je za naš list Proletarec.

S socialističnim pozdravom Leopold Straus.

Cle Elum, Wash.

Drago mi uredništvo:

Tukaj vam pošiljam \$1.50 kot naročnino za Proletarec. Meni se ta list jako dopade. Čital sem ga pred enim letom, ali naročenega pa nisem imel poprej. Ga ne morem pozabiti, ker nam prinaša tako lepe nauke za nas delavce. Mi delavci bi se morali organizirati in vsak bi moral biti naročen na ta list.

Mati in oče sta nam dala nekatere nauke, nista pa nam povedala, kako naj bomo mi siromašni delavci na svetu. Z delavci se je delalo in se še dela, kot se je hotelo. Prišla pa je za delavca luč, socializem, kateri je začel zbirati v svoje okrožje vse, kateri so danes še brez pravice. Kakor je Krist hodil okrog revežev, tako hodi socializem tolažeč vsakega svetujoč vsem.

Ne morem dovolj priporočati Proletarca, kateri je v resnici delavski oče in mati.

Nadalje sporočam, da napredujemo še precej dobro. Je tukaj dosti Slovencev, ki imajo zemljišča in hiše samo ledig smo še vsi, ker ni nič deklet. Tudi društveno smo zelo dobro preskrbljeni.

Pozdravljam vse čitatelje lista Proletarca.

L. Z.

Kans. City, 20. marca.

enjeni urednik Proletarca!

Sicer smo vposleni vedno, po dnevi in po noči. Po dnevi pri trdnopolnem delu v tovarnah in zvečer na delu organizacije, da bi ljudstvo izprevidilo, kako bi lažje prišli do boljših časov in do prikrašanja delavnega časa, da bi se nam ne bilo potreba mučiti po noči in da bi lahko vso stvar po dnevi uredili. Sedaj pa na delo. Vam pošiljam podporo za list Proletarec: Lovrene Gorjup 15 et. ker nisem oženjen, en cent, ker nisem za cerkve nič dal, 24 et. ker se zato tako zanimajo, 15 et. ker so popi zgubili; 5 et. da ga ne bo; 10 et. živila st. Joe, da ga sem ne bode. John Kovačič; 10 et. ker pravijo, da so me iz cerkvenega društva vrgli; 15 et. ker sem sam odstopil in 10 et., ker nisem preje oslov poznal. Josef Snój; 25 et. ker se je dobra družba skupaj sešla in 25 et. ker bolj napredujemo kot sem sam mislil. Simon Žerjav; 10 et. za bombardon bas; 15 et. da bi G. N. mazača kmalu pamet srečala; 25 et. ker pravijo, da smo brez vere. Edvard Skala; 25 et. da bi naši kljubi dobro vspevali. — Živela "Proletarec".

Kristan Petri; 25 et. da Proletarec, da bode bolj napredoval; 10 et. da bo G. N. preje papežev žegen dobil; 10 et. ker se G. N. toliko zanima za Ciril in Metodovo družbo in 5 et. da ga bomo v soboto že pili.

S soc. pozdravom

Josef Snój.

Avgust Bebel.

(Nadaljevanje)

Polovičarski prijatelji socializma so radi Bebla predstavljali kot "ortodoksnega" in "dogmatičnega" socialist, kot človeka torej, ki je prisegel na gotove nauke pa potem slepo veruje vanje in oznanja kakor svete dogme. Tako pa more soditi le tista površnost, katere je v buržoaziji stokrat več nego temeljitosti. Avgust Bebel je preživel najhujše čase nemške socialne demokracije, vso dobo Bismarkovih protisocialistovskih zakonov z neusmiljenimi prgoni in z divjo policijsko brutalnostjo. In v njem se je tedaj utrdila bojevitost, ki je potem nešteto krat uganjala sovražnikom strah v kosti. Nikdar ga pa njegova značajna odločnost ni zaslepljevala in nikoli ni napravila iz njega starokopitneža. Bebel je bil vedno učitelj pa tudi učenec. Čvrsto uprt je njegov pogled v sijajni cilj socializma in njegova vera v končno zmago je neomajena. Kdor ga je le enkrat slišal govoriti, se je moral prepričati, da je njegovo zaupanje v krasno, svobodno bodočnost delavskega razreda enako zavesti in znanju. Ali njegove oči

so vedno odprte za današnji dan in za njegove potrebe. To se lahko spozna iz njegovih spisov; iz njegovega delovanja v nemškem parlamentu in tudi iz njegovih nastopov na mednarodnih socialističnih zborih.

Svoje čisto mednarodno mišljenje je Bebel pokazal tudi s svojim odločnim bojem zoper politiko, ki jo vadi pruska, odnosno nemška vlada proti Poljakom. S peresom in z govorom se je bojeval za enake pravice narodov in mnogo njegovih izrekov bi lahko naveli, katerih bi se vsak zatiran narod lahko poslužil zoper svoje zatiralec. Tudi pravice zatiranja nekulturnih afričanskih narodov ni nikdar priznal, brezobzirno je zaradi tega vedno pobijal nemško kolonialno politiko.

Tako je sedemdesetletnica Bellova res radofsen dan ne le za nemški proletarijat, temveč za zavedno delavstvo vsega sveta, ki želi sebi dobro, želeč Augustu Beblu na današnji dan iz vsega srca še mnogo, mnogo let!

Avgust Bebel je bil rojen dne 22. februarja 1840 v Kelmorajnu (Köln). Izučil se je strugarja in se je že v mladih letih zanimal za delavska vprašanja. Leta 1860 je prišel kot pomočnik v Lipsko. In tam se je seznanil z raznimi agitatorji, ni pa prišel v socialno-demokratski krog. Njegova največja želja je bila takrat, postati samostalen. To mu je delalo velike težave, zakaj Saško je pač leta 1863 vpeljala obrtno svobodo, toda on je v Lipskem veljal za inozemca in si je moral še le za 150 dolarjev, kar je bilo v tistem času zanj mnogo denarja, kupiti saksonsko državljanstvo. Leta 1864 je postal mojster in je moral kmalu izkusiti vse gospodarske bridkosti tega stanu, tembolj, ker so ga drugi mojstri sovražili zaradi njegovih poizkusov, izboljšati svojim pomočnikom položaj. Dajal jim je nekoliko boljše plače in delali so pri njem pol ure manj, kakor pa pri drugih mojstvih. Brez kapitala je bilo tedaj že skoro nemogoče izhajati. Ko so pa podjetniki izpoznali njegovo delovanje med delavstvom, kjer je leta 1865 postal predsednik lipškega delavskega izobraževalnega društva in član stalnega odbora nemških delavskih društev, so dosegli, da se je njegova delavnica skoraj bojkotirala.

Še hujše je postalo v letih 1870 in 1871, ko vsled vojne skoraj ni bilo dela. Po vsled vojne je prišel v preiskovalni zapor, kjer je sedel 102 dni. V tem času je delo popolnoma usahnilo.

Že leta 1867 je bil Bebel v okraju Glauchau Meerane izvoljen v tedanji severonemški parlament, leta 1871 pa v novi nemški državni zbor. Od leta 1869 je bil sodrugi lista "Der Volkstaat" v Lipskem.

Po končani vojni so se gospodarske razmere izboljšale, Milijarde, ko so prišle iz Francije v Nemčijo, so dajale nekaj časa tudi malim obrtnikom zaslužka. Zato so se pa poostripli politični boji. Bebel si je bil že izražal svoje simpatije za pariško "Komuno" in z vse svojo zgovornostjo je kritiziral Bismarkovo politiko, zlasti pa, da je Franciji vzel Alzacojo in Loreno. Zaradi tega nastopa je bil obtožen veleizdaje in lipsko porotno sodišče ga je dne 26. marca 1862 sočasno z Liebknechtom obsodilo na 2. leti trdnjave; dne 6. julija je pa dobil še 9. mesecev ječe radi razžalivne nemškega cesarja. Dvaindvajset mesecev je odsedel v trdnjavi Hupertsburg.

Pozneje so ga nemška sodišča še večkrat preganjala in vsega skupaj je v nemških ječah preživel blizu pet let. Te čase je vedno rabil za pisateljskadelo, odnosno za pisateljske priprave. Leta 1889 je pa popolnoma opustil kupčijsko življenje ter se je popolnoma posvetil pisateljevanju, radi česar se je tudi leta 1890 preselil v Berlin.

Najbolj znana je njegova v nešteti jezikih pisana in razširjena knjiga "Žena in socializem". Izmed njegovih važnejših del je omeniti sledeča: "Nemška kmečkava vojna z ozirom na najvažnejša socialna gibanja srednjega veka", "Krščenstvo in socializem", "Mohamedansko-arabska kulturna doba", "Nedeljsko delo", "Charles Fourier", "O položaju pekovs-

kih delavcev" itd. Njegovo zadnje delo so spomini, ki jih je izdal v dveh knjigah pod naslovom "Iz mojega življenja". Njegova "žena" je doživela petdeseto izdajo.

ZMAGA.

Coeur d'Alene, Idaho, 11. marca. Delavci!

Boj za svobodo govora je končal s popolno zmago delavcev. Dobili bodemo novo mestno odredbo. Vse naše tovariše bodo izpustili tako hitro iz ječe, kot jih je mogoče pomilostiti zakonitim potom. Dobili bomo tudi našo dvorano in časnik in vse drugo, kar nam je zadnje mesece jemala tolpa trinogov.

Jaz sem pod 2000 dolarjev varščine za mesto Spokane, da varujemo naše zaupanje do sprave.

Prosim vas, da obvestite vse čitatele vašega lista, da ni potreba pošiljati denarja, ker bi morali pošiljateljem vrniti denar, kar bi povzročilo mnogo dela.

Nadalje prosimo vse delavske liste, da ponatisnejo to vest, ker sem z delom preobložen in nimam nalog vrniti denar, ki je bil poslan za obrambni sklad, ko so poravnani vsi računi.

Z bratskim pozdravom Fred W. Heslewood, 1600 Bost Spokane, Wash.

Že večkrat smo poročali o junaškem boju delavcev v Spokane, Wash. za svobodo govora na ulici. Pa tudi večkrat smo izjavili, da smo prepričani, da bodo v tem boju podlegli kapitalisti in njih hlapci — mestni župan in njegovi kozaki.

Delavci so vklepali v železje, pretepali jih in stradali. S silo so hoteli zveste oprode kapitalistov na zapadu spremeniti Spokane v azijsko satrapijo. Ali sila ima tudi svoje meje. Vniči lahko telesno moč, ne more pa vničiti idej, ne more zavezati pot napredku.

Zmaga v Spokane pa dokazuje ponovno, da delavci lahko dosežejo vse, če so le složni, da brutalna kapitalistična sila poka in se krha na vseh krajih.

Ta boj v Spokane, Wash. pa tudi dokazuje jasno kot beli dan, da je sodr. Friderik Engels zadel v črno, ko je dejal: Da delavci vničijo moč gospodujočih, ako spolnujejo zakone.

Člani industrialne svetovne zveze so provzročili, da so gospodujoči v Spokane, Wash. prišli v navskrižje z zakonom, ker so izrabili zakone. Gospodujočim je bil ta nastop delavcev neprijeten in proglasili so pravo delavcev za hudo delstvo. Ali delavci se niso vstrašili tega. Za vsakim po nedolžnem obsojenem delavcu je nastopilo deset drugih. Kmalu so bile ječe prenapolnene; proletarci so se obnašali junaško v tem boju in zmagovali so. Dokazali so delavcem v ameriški republiku kakšne krasne vspuhe rodi delavska sloga. Da bi jo delavci vsepovsod vzeli za zgled! To je naša želja!

ARETACIJA NEVARNEGA PREKUCUHA.

(Lucatelli: "Così parlano due imbecilli.")

Zadnjo noč, četrt po polnoči je spal gospod Paolo Tirrastoppaci župnik v fari sv. Filomene v Pignoliu, globoko in mirno spanje, kot je bilo že pri njemu v navadi, ko ga je glasno trkanje prebudilo iz spanja.

"Najbrž je lekarnar na voglu, ki se je vendar odločil, da sprejme zakramente," je govoril župnik.

Stokajoč se je oblekel in šel po stopnjicah nizdol. Ali razočaran je! Vrata so se odprla sama in kar je videl, je bilo tako grozno, da je zaklical: "Revolucija!"

Stara majhna ulica je bila dozdnevno pretvorjena v čudo. Polnila jo je vmazana in razepana množica. Tu so bili stoletni starčki, otroci z vodo v glavi in rmenokožo, ženske z ulice najnižje vrste in družinske skupine siromakov, ki so se bojazljivo tiščali drug ob drugu, da bi se ne zgubil v gneči. Pred njimi je stal mož, zavrt in plaš in kapuce potegneno preko oči.

"Prosim, odprite cerkev," je rekel neznanec s tujim povdar-kom, "ta gospoda mora vstopiti." "O, mama moja," je šepetal duhovnik. "Konec sveta je tu,"

In skušal je z lepa znebiti se čudežnega obiskovalca.

"Prosim pridite zjutraj. Zdad ne gre."

"Rekel sem vam, da odprite. Tu se ne gre za mašo. Ti državljani nimajo prenočišča, ker so jih gospodari sveta spodili s doma. Vi ste tukaj kot oskrbnik posestva, katero ni vaše. Če se ne motim, je lastnina Boga. Torej odprite; ti ljudje imajo pravico spat v božjem hramu!"

Duhovnik ni odgovoril.

"Sploh pa zvršite lahko še boljše delo," je nadaljeval tujeec. "V kuhinji imate dve pečeni kokoši. Lpo bi bilo, če bi ju dali tej stari ženi. Poleg tega imate buteljko marsale, s katero bi se lahko tale gospod okrepčal. Ne mislite, da s tem podpiram alkoholizem. Mož ima živeti le še tri dni. Bolj je lačen alkohola kot kruha. Dajte mu še dve lire, da vsled gladu ne postane morilec. Ako imate še kaj denarja, ga razdelite med ženske."

Duhovnik je poskočil . . .

"Ah — ne! To je preveč. Pomagajte! Držite, primite tatu! . . . Naskočiti hočejo hišo božjo!"

Množica se je bojazljivo razšla. Tujee je ostal sam. Na lice mesta prihiteli policaji so ga aretirali.

"Vaše ime?" je vprašal stražmojster in je vzel knjižico v roke za beležke.

"Jezus, sin Jožeta."

"Rojen? Kje?"

"V Nazaretu."

"Rokodelstvo?"

"Človek propagande!"

"Ali vam nisem rekel?" je dejal duhovnik in si menceal roki.

"Ali vam nisem dejal, da je prekuh!"

—

Listu v podporo.

Leopold Straus Frontenac, Kas. \$1. — Josef Makanz O'Fallon, Ill. Hvala.

Cleveland, O. 20. marca.

Cenj. ured. in uprav. Proletarca! Priloženo pošljem listu v podporo Mony Order za \$2. pod sledečim besedilom:

Obrambni sklad

za gosp. Poka von De Pofalba preostanek listu v podporo 85 et.

Pred obravnavo.

Gospa C. K., da bi ga za pete obesili 10 et; gosp. Franceel pri K., da bi ga za muštave obesili 10 et; gosp. Debeli pri K., da bi ga za kurja očesa obesili 10 et; gosp. France H., da bi čez jezero ušel 10 et; gosp. Pozarelli, ker je za 14 funtov shujšal 10 et; gosp. F. Č. ker je od straha tako s kladi-vom tolkel 10 et.

Po obravnavi.

Ker me niso mogli obsoditi in sem se sam 10 et; za sledečo zagonetko, katero ne more nobeden rešiti: 22. jan. posojeno 13. jan. vrnjeno in 2. febr. tirjano 15 et; Č. Da bi gos. M. L. nikdar več na ta način zadoščanja in časti iskal 5 et ker smo bussnis manj tako boječi, da si ne upamo resnico pritrditi, 25 et. — Skupaj \$2.

John Meden.

Sodrugi Frank Petrič, naš potovalni zastopnik, potuje ta teden po državi Kansas. Pooblaščen je pobirati stare in novo naročnino za "Proletarca", prejemati oglase, naročila za knjige in brošure itd. Sodrugom in prijateljem našega lista v Kansasu ga toplo priporočamo.

—

PRAV KAR JE IZŠLA

v založbi Slov. del. tiskovne družbe

brošura

"SOCIALISTIČNI KATEKIZEM."

Predelal za slovenske delavce v Ameriki sodr. Ivan Molek.

Ta brošura je izvrstno sredstvo za socialistično propagando in živa potreba za vsakega razsodnega agitatorja, kateri rekrutira nove sodrugi. Priporočamo jo zlasti socialističnemu klubom, da si je naroče večje število iztisov.

Cena posameznemu iztisu je 10 centov. Kdor pa naroči naenkrat 20 ali več iztisov, jih dobi pa po 5 centov komad.

Naroča se pri upravnistvu "Proletarca" 2146. Blue Island Ave., Chicago City, Ill.